

מנחות ה: (ש) - ו. (המשנה)

ביאור מושגים ודינים

נדבת שניים - קרבן שבא ע"י יותר מאדם אחד בשותפות - אפשרי בעוף ובהמה לא אפשרי במנחה כיוון שנאמר בה 'נפש' **הגשה** - דין יחודי שקיים אך ורק במנחות - לפני שקומצים את המנחה הבעלים מגיש אותה למזבח.

מתן דם ומתן שמן במצורע - מצורע מביא בסיום טהרתו שלוש קרבנות: אשם, חטאת ועולה (כל הסוגים חוץ משלמים).

1. בהתחלה שוחטים את האשם.

2. את דמו של האשם מקבלים שתי כהנים. כהן אחד זורק את הדם על המזבח. כהן שני מזה את הדם על המצורע.

3. אחר כך לוקחים את השמן ומזים אותו על המצורע.

(בין הזיית הדם לבין הזיית השמן מקריבים את החטאת והעולה.)

טרפה - בהמה שלא יכולה לחיות יותר מ12 חודשים, טרפה שנשחטה לא מטמאת (בניגוד לנבלה- בהמה שמתה מאליה) אבל היא אסורה באכילה

סיכום הסוגיא

שיטת ריש לקיש

המנחה כשרה
חלקית כשאר
המנחות

"רשב"ל אמר מנחת העומר שקמצה שלא לשמה כשרה ושירה אין נאכלים עד שתביא מנחת העומר אחרת ותתירנה"

רב אדא - "אין מחוסר זמן לבו ביום" - חפץ שיהיה מותר במהלך היום מותר כבר בתחילתו.
התבואה אסורה לישראל ומותרת לגבוה.

איך ניתן להקריב את המנחה? -
התבואה החדשה עדיין לא הותרה
ואסור להקריב חפץ שאסור לנו באכילה

הקושי על
שיטת ריש
לקיש

הפתרונות

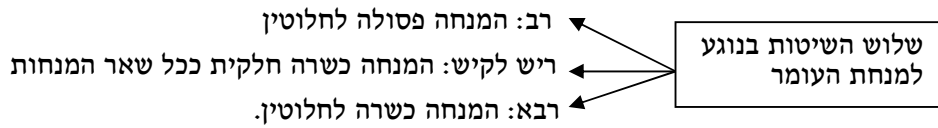
רב פפא - "האיר מזרח מתיר" - היתר התבואה החדשה תלוי בתאריך ולא בקרבו. **התבואה מותרת גם לישראל.**

שיטת רבא

המנחה כשרה
לחלוטין

"רבא אמר: מנחת העומר שקמצה שלא לשמה כשרה... ואינה צריכה מנחה... להתירה"

מנחת העומר איננה קרבן מן השורה ולכן לא פוסלת בה מחשבה

המקור לפסול טרפה

